

Forstaaelse af § 5 maa der kræves: For det første, at de have gennemgaaet en 4 Maaneders Rekrutskole, og dernæst, at de af dem, som ere blevne udnævnte til Korporaler, straks efter deres Forsættelse eller efter Afslutningen af deres Rekrutuddannelse have bestaaet Prøven, og dernæst at de, der ikke straks ere blevne udnævnte til Korporaler, men først have været Underkorporaler, have efter de 4 Maaneders Rekrutuddannelse gjort Tjeneste i 7 Maaneder som Underkorporaler; inden de ere blevne Korporaler. Det var disse Spørgsmaal, jeg gerne ønskede besvarede, inden jeg gaar videre.

Krigsministeren (Tuxen): Ja jeg tror, at jeg kan besvare alle disse Spørgsmaal fuldstændig tilfredsstillende. Det første Spørgsmaal var, om de paagældende have gennemgaaet en 4 Maaneders Rekrutskole. Dertil maa jeg ubetinget svare Ja. Det andet Spørgsmaal var: have de bestaaet Prøven? Dermed tænker altsaa den ærede Ordfører paa, at der efter den 4 Maaneders Rekrutskole afholdes en Prøve, og afhængig af dennes Udfald udnævnes vedkommende til Korporaler eller Underkorporaler. Ja, der er Forholdet lidt forskelligt for de i alt 6 — det er vist en Fejltagelse, naar den ærede Ordfører sagde 7 — som paa denne Maade ere komne over i Korpset. Deres Skæbne har været den, at de 4 efter Afslutningen af Rekrutuddannelsen ere blevne udnævnte til Korporaler; det vil med andre Ord sige, at de have bestaaet Prøven, saaledes at de ansaas egnede til at blive Korporaler, og saa ere de senere blevne forfremmede til Sergenter; der er ikke ved Loven fastsat nogen Tidsbestemmelse for sidstnævnte Forfremmelse. Det var altsaa de 4. De 2 andre ere efter Afslutningen af Rekrutuddannelsen blevne udnævnte til Underkorporaler; det vil med andre Ord sige, at Prøven har for dem ikke haft det heldige Udfald, at man efter den kunde gøre dem til Korporaler. De have saa som Underkorporaler gennemgaaet den 7 Maaneders Skole, efter hvilken Tids Forløb den ene er forfremmet til Korporal i Overensstemmelse med Betingelserne i § 5, medens den anden endnu staar som Underkorporal. Dette er Oplysninger, som jeg tror ere fuldstændig fyldestgørende. Jeg ønsker endnu at gøre en kort Bemærkning til den ærede Ordførers Udtalelse om Sergenterne, nemlig, at den ærede Ordfører ikke kunde være med til, at man saadan kunde tage en Sergent af et Vaaben og paa en Maaned gøre ham til Sergent i Forplejnings-

korpset. Den ærede Ordfører vil vistnok efter de Oplysninger, jeg har givet, erkende, at det er ikke gaaet saa hurtigt med at gøre ham til Sergent i Forplejningskorpset. Sergenten har jo gennemgaaet Rekrutskolen; det tager 4 Maaneder, saa bestod han Prøven, saaledes at han kunde blive udnævnt til Korporal; han trak da i Uniform som Korporal i Forplejningskorpset ganske ad reglementeret Vej, og saa er han derefter bleven udnævnt til Sergent. — Med Hensyn til det almindelige Spørgsmaal om Krigsministerens Ret til Forsættelser vil jeg ogsaa gerne gøre en Bemærkning. Hærlovens § 108 udtaler blandt andet, at Forsættelser af Underofficerer fra en Brigade til en anden eller fra et Vaaben til et andet, samt Ansættelse eller Forfremmelse af de uden for Brigaderne staaende Underofficerer foretages af Krigsministeren, og i § 116 udtales, at Forsættelser af Løjtnanter fra en Brigade til en anden eller til eller fra et Nummer uden for Brigaderne foretages af Krigsministeren, som ogsaa kan forsætte Sekondløjtnanter fra et Vaaben til et andet. Bestemmelserne i disse 2 Paragraffer ere givne i en saadan Form, at de nærmest gælde for Fodfolket, men Tanken har dog været den, at de tillige enten med eller uden Ændringer eller forskellige Tilføjelser ogsaa kunde gælde uden for det Omraade, hvorfor de ere givne. Gaar man videre i Hærloven — jeg skal ikke komme nærmere ind her paa, det vilde vistnok kun trætte det høje Ting — vil man i § 134 finde, at der med Hensyn til disse Bestemmelser om Forsættelser o. s. v. staar, at skønt de nærmest gælde for Fodfolket, skulle de ogsaa være gyldige for de øvrige Vaaben o. s. v. I § 147 ere Bestemmelserne om Forsættelser udvidede til ogsaa at gælde for Haandværkere, i § 153 ere de endvidere udvidede til at gælde for Spillemænd o. s. v., og i Paragrafferne om Hærens Forplejningskorps — jeg taler stadig om Hærloven af 1867 — hedder det i Almindelighed i § 165: Forsættelser blandt Forplejningskorpsets faste Embedsmænd ske af Krigsministeren, blandt Korpsets øvrige Personale af Chefen. Det var altsaa kun Bestemmelser om Forsættelser inden for Korpset, og der omtales slet ikke, hvem der kan foretage Forsættelser fra Vaabnene til Korpset eller omvendt, eller om overhovedet disse Forsættelser kunne finde Sted, men der er ingen Tvivl om, at Krigsministeren havde Ret til at forsætte Befalingsmænd paa denne Maade. Det ser man ogsaa ved Loven af 1868 om Ordningen af Hærens Forplejningskorps. Ved denne Lov viser det sig nemlig, at